

Չկուսեի. պ. գեղեցիկ-ութիւն. վայ-
ելիւն-ութիւն. աշխատ-ութիւն. beau-
té, élégance, grâce.

Չկուար. ա. յ. գէպր, եղ:
Չկուարու. պ. գեղեցիկութիւն.
beau, joli.

Չկուկնուե, պ. վայելու. 2.
զարդ. joli, beau, élégant; 2. or-
nement.

Չկուկիւ. Գ. սղբ. fumier.
Չկուկաի. Գ. սրբիւյ. այր գնու. յ.
vaurien, homme de rien.

Չկուր, ա. եղ. զիւպիւր, զիւ-
պուր, յ. գրուած. écrit, livre.

Չկուծ, պ. կեանք. 2. պարեմ.
vie; 2. subsistance.

Չկվեր, ա. զարդարանք. զարդ.
ornement; parure; décoration.

Չկիկե, Գ. առանցք. pivot.

Չկաս, պ. սր հարեի զխանք. 2.
է Բրդ. սր փարսաքե. qui déroule;
2. en ep, qui dissipe, qui chasse.

Չուլմեծ-զիւսա. սր փարսաքե
զիւսաք. qui dissipe les ténèbres.

Չիւտե, ա. (արթմըշ օլտուն,
զիւտաւ օլտուն.) յանդիւն. qu'il
s'augmente.

Չիտուտե, պ. հարեալ է յան-
կայ. սրբեալ. dérouillé, poli.

Չիւր, պ. ընդ. sous.

Չիւրի աեւթ, Գ. Գ. Չիւր-աեւթ:
— ու զեպեր. վեր է վայր. sens
dessus dessous.

— աե. է իստարգ. ci-dessous,
plus bas.

Չիւրա, ա. (արըն. էնսաղէ.)
խանգան. aune.

Չիւրա, պ. (չիւն-քի). զի. Գ. Գ.
զի. parce que.

Չիւրաւթ, ա. հարգութիւն-ութիւն.
հարգութիւն. agriculture.

— էթ. հարգել. Գ. Գ. Գ. Գ.
cultiver la terre.

Չիւրաեթ, ա. ստորագրութիւն
չիւ. ինքնագրութիւն. gronder,
réprimander, injurier.

Չիւրաֆ, ա. յ. զարիֆ. եղ:

Չիւր-զեպեր, պ. (այլթ իւսթ.)
վեր է վայր. sens dessus dessous.

Չիւր-թեկ, պ. Գ. Գ. ceinture.

Չիւրիւ, պ. ստորիւ. inférieur.

Չիւրիւիւ, պ. Գ. Գ. Չիւրիւիւ:

Չիւր-պէնս, պ. Գ. Գ. ceinture.

Չիւրվէ(թ). ա. հարաք. յիւրիւ
ձեք. sommet, faite, comble.

Չիւր-աեւթ, պ. եղ. յ. հարաք.

Չիւր-աեւթաւ, յ. յ. sujet.

Չիւրրի, ա. հարաք. յիւրիւ
սեմանց անցելոյ արիւն. moisson des
semences tombées sur le sol à
l'époque des moissons.

Չիւրիւ, ա. հարաք. 2. հարա-
ք. իւրիւ հարաք. 2. soulier; 2. sou-
mis, sujet à un autre, subalterne.

Չիւ, ա. սղ. (զա, հար. զի,
սիւ. զեպի, յ. յ.) Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
2. .. սղ. ... Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
2. doué de qc.

Չիւ-Լ-ապլ, եղ. զեպի-Լ-ու-
Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
intelligent, doué d'intelligence.

Չիւ-զիւսպէ(թ). (զիւ-զեպ-
պէ(թ), ա.) (զուրուզիւն եր-
արդ.) Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
comète.

Չիւ-Լ-զեճճէյն. (իւրիւ իւրիւ.)
(իւրիւ իւրիւ.) երկուսն. double, dis-
simulé.

Չիւսպէ(թ). ա. եղ. զեպիւպ,
յ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
cheveux.

Չիւ'աֆ, ա. իւր. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
poison, venin.

Չիւ'աֆ, ա. սր իւրիւ իւրիւ-
նալ. qui tue sur-le-champ.

Չիւ'եու, ա. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.

Չիւ'եուլ, ա. յ. յ. զեպլ, եղ:

Չիւ'եուֆ, ա. յ. յ. զեպի, եղ:

Չիւ'իւթ, ա. հարաք. opinion.

Չիւ'լապ(թ). ա. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ.
լիւր-ալման իւր-ալման. lettres
prononcées à l'aide du bout des
lèvres ou de la langue.

Չիւ'լալ, ա. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ.
eau limpide, douce, d'un goût
suaue.

Չիւ'լի, ա. Գ. Գ. Չիւ'լապ(թ):

Չիւ'Լ-զաւտե, ա. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ.
ալման Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
(nom du) onzième
mois de l'année.

Չիւ'Լ-զարիւն, ա. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ. յ.
ձեք. Alexandre le Grand.

Չիւ'լ, ա. անարգութիւն. Գ. Գ. Գ.
իւր-ալման. 2. սղ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
հարաք. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ. Գ.
avilissement, état d'un
homme bas, vil, méprisable; 2.
honte, déshonneur, opprobre.